

BULETIN INFORMATIV

pentru

LEGIONARI

Anul IV, Nr.18

Bergham — Bavaria

Ianuarie
Februarie 1982

" Neamul are :

1. Un patrimoniu fizic, biologic : carnea și sângele .
2. Un patrimoniu material : pământul țării și bogățiile lui .
3. Un patrimoniu spiritual care cuprinde :

a) Concepția lui despre Dumnezeu, lume și viață . Această concepție formează un domeniu, o proprietate spirituală . Frontierele acestui domeniu sunt fixate de marginile strălucirii concepției lui . Există o țară a spiritului național, țara viziunilor lui, obținute prin revelație și prin proprie efortare .

b) Onoarea lui ce strălucește în măsura în care neamul s'a putut conforma , în existența sa istorică, normelor izvorâte din concepția lui despre Dumnezeu, lume și viață .

c) Cultura lui : rodul vieții lui, născut din propriile efortări în domeniul gândirii și artei . Această cultură nu este internațională . Ea este expresia geniului național , a sângelui . Cultura este internațională ca strălucire, dar națională ca origine . Făcea cineva o frumoasă comparație : Si pâinea, și grâul, pot fi internaționale ca articole de consumație, dar vor purta pretutindeni pecetea pământului în care s'a născut .

Toate aceste trei patrimonii își au importanța lor . Pe toate un neam trebuie să le apere . Dar cea mai mare însemnătate o are patrimoniul său spiritual, pentru că numai el poartă pecetea eternității, numai el străbate peste toate veacurile ...

Un neam trăiește în veșnicie prin concepția, onoarea și cultura lui . De aceea conducătorii națiilor trebuie să judece și să acționeze nu numai după interesele fizice sau materiale, ale neamului, ci ținând seamă de linia lui de onoare istorică, de interesele eterne . Prin urmare , nu pâine cu orice preț , ci onoare cu orice preț ".....

Corneliu Zelea Codreanu

" Pentru Legionari "

pg.423-424

Student la Universitatea din Iași (urmare) ..

... In toate discuțiile noastre..ne preocupa un singur gând mai cu deosebire : continuarea luptei ce o începuserăm și mai ales - de a rămâne credincioși crezului care ne încălzea inimile în viața noastră de studenți....

Am ajuns la concluzia să înființăm o Societate Studențească.. și această societate să fie centrul de legătură între elementele cari părăseau Universitatea .

Eram un grup de 26 de inși, cari ne-am fotografiat în grup și am semnat mai târziu împreună cu alții, la 27 Mai 1922, un angajament de onoare, redactat de Căpitan, din care desprind :

" Ne ridicăm hotărâți în jurul unui nou și sfânt ideal, acela al apărării Patriei noastre..

In jurul acestui ideal am format " Asociația Studenților Români Creștini dela Universitatea din Iași .

Cu acest ideal în suflet plecăm cei cari părăsim astăzi băncile Universității . A lupta, pe ori unde vom fi, pentru dreptatea și viața amenințată a Neamului, socotim a fi cea dintâi datorie a noastră de onoare .

Deaceea, întruniți azi, Sâmbătă, 27 Mai 1922, ne luăm un angajament comun că, împrăștiindu-ne în toate colțurile țării, să ducem cu noi pretutindeni din focul care ne-a însuflețit în vremurile tinereții și să aprindem în sufletele necăjite făclia adevărului, a dreptului la viață liberă a Neamului nostru pe aceste meleaguri .

Vom păstra cea mai sfântă legătură cu Asociația pe care azi o părăsim și în care rămânem ca membri sprijinitori, ea fiind punctul central care ne va uni mereu în lupta noastră unitară .

Ne vom întâlni peste 8 ani, adică în anul 1930 - 14 Mai la Universitatea din Iași. Comitetul Asociației va avea grijă să anunțe pe toți membri cu două luni înainte de această zi și să pregătească primirea lor .

Lăsăm Cuvântul nostru tuturor generațiilor de studenți cari vor trece prin această Asociație și cari vor înțelege să-și închine munca lor pe Altarul Patriei - și să se întrunească în aceeași zi cu noi la Universitatea din Iași " .-

(urmau semnăturile noastre)

Am lucrat la facerea Statutelor acestei Asociații...

Asociația Studenților Români Creștini dela Universitatea din Iași trebuia să înlocuiască Centrul Stdențesc, pe care noi l-am socotit astfel desființat, și să cuprindă pe toți studenții români creștini, indiferent dela ce Facultate erau, cari înțelegeau să activeze pentru cauza națională...

Membrii Asociației trebuiau să păstreze legătura cu elevii claselor superioare dela liceele unde urmaseră și ei, sau unde locuiau în timpul vacanței și să-i pregătească pentru lupta universitară ..

Încă la data înființării Asociației Stdenților Români Creștini propuseserăm Căpitanului să meargă în Germania să-și ia doctoratul în Drept . Căpitanul a plecat însă la Huși fără să se hotărască în această privință . La începutul lunii Septembrie vine la Iași și ne comunică că s'a hotărât să plece în Germania la studii. Cu el urma să plece și C.Zota, un camarad al nostru dela Iași. Căpitanul n'avea însă alte haine decât cele românești, costumul său național . Am căutat cu toți să-i procurăm cele necesare și

o mică sumă de bani, pe care noi o împrumutaserăm dela Ing. Bejan, luându-ne obligația 4-5 inși, cari aveam salar de funcționari, să o achităm în rate lunare...

Ilie Gârneață
(Amintire nepublicată)

.." In căutarea Domnului Codreanu ,
Seful Gărzii de Fier ...

Ardeam de nerăbdare să-l cunosc pe Domnul Codreanu...
Câte nu auzisem despre "Căpitan" înainte de a veni în România și apoi chiar la București !..

- Mi se spusese - un agent direct al lui Hitler..că afișele lui îi vin din Germania în vagoane...și sub aceste afișe sunt arme !..

- În saloanele din București, care păstrează un " bon ton " ieșit din modă la Paris, mi s'a mai spus : Este un om vulgar, incult, un fel de cioban mai ridicat...un criminal...

- În cercurile politice am fost asigurat că nu-l voi vedea pe Codreanu, că era fugit . Că în urma măsurilor luate de rege, el își dizolvase partidul și c'ar fi în drum spre Italia...

Totuși m'am pus în căutarea lui . Treaba nu era grea, deoarece " Casele Verzi ", sedii politice ale partidului " Totul pentru Tară " , sau magazinele " Comerțului Legionar " se aflau aproape peste tot .

Am intrat în mai multe din aceste clădiri : se făcea lichidarea lor . O mulțime de oameni, cu aspect foarte popular, cu capetele descoperite, sau cu căciuli de oaie, se grăbiau să transporte mobile, hârtii, cutii de conserve . Vocile omenești răsunau destul de tare în încăperile goale .

Mi s'a confirmat că partidul fusese dizolvat . Dar mi s'a spus - " Mișcarea Legionară continuă " . Sensul acestei formule nu l-am înțeles . Nu aveam să-l înțeleg, decât luând legătură cu Domnul Codreanu .

A fost într'o dimineață, la orele 11 . Am trecut printr'o cameră plină de tineri, foarte modest îmbrăcați, cu fețele foarte însuflețite și m'am găsit în fața șefului lor .

Mărturisesc că am întâlnit personalități puternice . Nu am găsit nici una, care să-mi fi produs o impresie mai puternică, în mod atât de simplu .

Inchipuiți-vă, un bărbat foarte înalt, foarte subțire, a cărui figură ar fi un model de frumusețe clasică, dacă nu ar fi fost profunzimea orbitelor în adâncul cărora străluceau ochi pătrunzători. M'am gândit un moment la Conrad Veidt în rolurile lui cele mai fantastice .

Cu siguranță, iată un om croit să fanatizeze mulțimile...

În timp ce-mi vorbia, eram tot timpul conștient de două lucruri :

Tusea și mâinile sale !

O ușoară tuse uscată îi întindea uneori obrazii săi brăzdați și îi umfla buzele drepte . Mâinile, ele nu se odihneau nici o clipă, și eu le spionam, fascinat de a nu fi văzut mâini atât de lungi și de frumoase decât la Cristoșii bizantini .

Ce mi-a spus Codreanu .

- " Da, a declarat Domnul Codreanu, am dizolvat partidul meu .
Iată motivele :

Decretul regal din 17 Februarie, interzice funcționarilor să facă parte dintr'un partid politic, sau să aibă o activitate politică .

Toți ceilalți cetățeni comit un delict dacă iau parte la vreo activitate politică .

În aceste condiții a parzista în lucrul nostru actual ne-ar pune în conflict violent cu poliția . Foarte repede s'ar ajunge să se recurgă la arme. Eu nu vreau ca Tara să fie o a doua Spanie ! Mă înclin în fața forței .

Există moduri foarte diferite de a spune lucrurile. Această ultimă frază a domnului Codreanu, evoacă pentru mine pe oamenii de munte moldoveni, care în fața unei armate romane, ungurești sau turcești se refugiau în pădurile lor, gata să se reîntoarcă, ca să hărțuiască dușmanul și să-i transforme retragerea în dezastru .

În numele de Codreanu se cuprinde " c o d r u " , care înseamnă pădure, tufiș .

Există un proverb care datează din timpul năvălirilor - " Codru-i frate cu Român " .

Totodată, pentru a-mi întări această impresie, Domnul Codreanu mi-a vorbit de bunicul lui, pădurarul, care și-a petrecut toată viața în codru, fără să vadă altă ființă omenească decât pe ai săi - și mi se părea c'aud puternicile lovituri înfundate ale pădurarului .

Domnul Codreanu continuă : - Partidul nu mai există . Dar Legiunea rămâne...Legiunea este esențialul !

Ce înseamnă Legiunea ?

Sunt oameni, care gândesc și simt într'un anumit fel . Acolo unde există, sunt grupați în cuiburi, dvs. ați spune celule . În aceste mici grupări - cuibul numără dela trei la treisprezece membrii - oamenii își fac educația lor morală .

Aceste mici grupe primare sunt legate cu centrele regionale și așa mai departe .

- Dar, așa ceva poate fi dizolvat .

- Cum ? Activitatea acestor oameni nu este politică. Ei nu vorbesc împreună despre probleme de actualitate .

- Despre ce dar ?

Domnul Codreanu se apleacă către mine . El vorbește încet, dând unor silabe un accent deosebit .

- Legiunea a fost întemeiată, nu pentru cucerirea puterii în Stat, aceasta era sarcina Partidului, ci pentru transformarea poporului .

Un om intră în Legiune, el este necunoscător, slab, fără încredere nici în el însuși, nici în superiorii lui și nici în nația lui, nici în Dumnezeu.. În toate actele vieții lui există acea pornire temătoare, acea fereală, acele mușcături de colți perfizi , care sunt semnele câinelui rătăcitor .

Rolul Legiunii este, de a transforma acest om, de a face din el un erou !

Interlocutorul meu reia :

- Pentru toți politicienii, oricare ar fi ei, cucerirea puterii în Stat este țelul suprem .

Esențial nu este de a exercita puterea politică, ci de a forma

oameni .

Mi-a fost închis astăzi drumul spre puterea politică. Consimt. Voi relua această acțiune, atunci când împrejurările o vor permite . In acest timp Legiunea va continua să făurească oameni,apți să îndeplinească marile sarcini de mâine .

Domnul Codreanu avu un surăs larg, care-i transformă complet figura sa tristă .

- Pentru că uneori ne-am manifestat energic, suntem luați drept oameni violenți, care se gândesc să pună mâna pe putere printr'o lovitură de Stat . O altă lovitură de stat o răstoarnă .

Trebuie câștigată națiunea, să-i dai conștiința responsabilității, după asta luarea puterii nu mai este o problemă...Fructul copt cade dela sine !

Pentru mine nu este nici o îndoială că fructul se va coace.... Si în fața acestei perspective, precauțiunile mele de francez se afirmă .

- Dumneavoastră sunteți, spun eu, un germanofil înflăcărat ?.. răspunsul nu întârzie .

....bineînțeles eu nu voi subordona niciodată interesele României celor ale Germaniei .

- Sunteți pentru alianța cu Germania ?

- De vom ajunge la putere, Rusia Sovietică nu ne va tolera . Va trebui, de bună seamă, să găsim un sprijin pentru a-i rezista . Acest sprijin - sunt țările antibolșevice . Germania astăzi... mâine,poate Franța .

Domnul Codreanu începe să-mi vorbească despre Franța, așa cum a cunoscut-o la Grenoble și în munți . La Grenoble și-a terminat studiile . El a lucrat la țărani ca muncitor agricol . Imi spune aceasta cu o figură foarte luminoasă .

- Si-mi scriu în fiecare an, prietenii mei de acolo .

Pe neașteptate îmi spun - dacă Beraud ar fi fost în locul meu, am fi avut un foarte frumos portret al Domnului Codreanu , om al muntelui, al pădurii, omul care are simțul pământului, care se contopește cu Patria .

De altfel, în România, au doar un singur cuvânt pentru a spune Pământ și Patrie . Este "Tara Românească" .

Bertrand de Jouvenel

Reportaj publicat în ziarul

" Gringoire "

din 11 Martie 1938

Unitate și Disciplină .

" Unirea face puterea "zice un străvechi proverb românesc. Căpitanul exprimă același adevăr prin cuvintele : " Nu există biruință fără unitate "(Pentru Legionari,pg.324) . Atât vechiul proverb cât și cuvintele Căpitanului leagă " unirea " de"forță " de " putere " ; proverbul în mod expres, Căpitanul întrebuițând un derivat al puterii, " biruința " . El privește fenomenul unității sub un aspect ceva mai restrâns, sub aspectul luptei, al acțiunii și în perspectiva țelului ei, biruința . Faptul esențial rămâne însă același și anume strânsa legătură dintre unire sau unitate și putere sau forță . Atât înțelepciunea poporului cât și cuvintele Căpitanului au intuit un adevăr fundamental și anume: nu există forță fără unitate și nici unitate fără forță . Interdependen-

ta între aceste realități este absolută .
Deja în zorile gândirii sistematice, la primii filozofi greci, noțiunea de unitate, Unul ,joacă un rol central. Parmenide, primul mare gânditor al Fiindului (sein în germană, einai în greacă)consideră " unitatea " ca prima determinație a Fiindului. Marele Platon în celebrul și mult discutatul dialog "Parmenides " consideră " Unul "chiar mai presus de " Fiind " ca fiind expresia însăși a substratului întregii existențe, inclusiv a Fiindului . La fel religiile superioare acordă noțiunii de unitate un rol primordial. Crezul creștin începe de altfel cu cuvintele " Cred Intr' Unul Dumnezeu..." Dar nu numai filozofiile și religiile acordă unității un rol fundamental ci și știința. Fizica modernă de pildă, pentru a da numai un exemplu, are azi ca bază indispensabilă de lucru binomul particulă-energie .

Viața sub toate aspectele ei, ca și natura de altfel, reflectă această identitate dintre unitate și forță. Nu e deci nici o mirare dacă și politicul, ca orice acțiune de altfel, pretinde unitate. Parafrazând pe Căpitan putem astfel spune că țelul politicii, biruința, are drept condiție indispensabilă unitatea efortului. Acesta este un adevăr pretutindeni recunoscut. Ce înseamnă însă în domeniul politic unitatea efortului ? Unitatea efortului înseamnă în primul rând unitatea acțiunii. Aceasta la rândul ei presupune unitatea convingerilor și inițiativelor. Dacă în cadrul unei formațiuni politice convingerile se presupun a fi comune nu același lucru se poate spune însă și de inițiative. Aceasta,deoarece inițiativele diferă în primul rând enorm. Unii, de exemplu, deși au aceleași convingeri nu le traduc în practică. Alții iau inițiative care pot diferi de altele, diferență care poate merge până la polul contrar . O formație politică este ca un organism. Convingerile comune corespund substratului celular comun care conferă entitatea organismului respectiv. Unitatea acțiunilor celulare, ca rezultat al structurii comune și al direcționării centrului nervos comun acordă viabilitate și sens organismului respectiv iar inițiativele celulare, pornite absolut pe cont propriu, caracterizează fenomenul de descompunere demonstrat d.ex. de cancer. Intr'un organism politic rolul acesta de coordonare, de unificare a efortului îl asigură pe lângă Conducere - DISCIPLINA. De aceea Căpitanul accentua atât de mult această virtute. Căci ce altceva poate fi Disciplina ? În perspectiva legionară ea este o virtute pentru că ea e urmarea unui act liber al legionarului și pentru că produce o valoare . Legionarul își dă seama de indispensabilitatea ei în realizarea idealului pentru care s'a angajat. El își dă seama de necesitatea absolută a " unității efortului " care nu se poate realiza fără convergența acțiunilor . Or această convergență nu se poate efectua fără împletirea acțiunilor mele în complexul acțiunii generale . Iar această împletire nu e nimic altceva decât Disciplina .

Disciplina este virtute și pentru că este o jertfă. Pentru a fi disciplinat trebuie să renunți la ceva din tine să-ți jertfești unele inițiative care îți convin sau să-ți jertfești liniștea, repausul sau savuarea unei clipe pentru a te supune acțiunii unitare comune. Deaceea zicea Căpitanul : " Dacă disciplina este o renunțare,o jertfă, ea nu înzosește pe nimeni. Pentru că orice jertfă înaltă, nu coboară " (Pentru Legionari,pg.324 .

Disciplina este virtute pentru că este și luptă cu sune însuși. Fiind luptă ea este expresie și a puterii. Putere nu numai prin faptul creerii unității deci a forței comune ci și putere a mea per-

sonală care desvoltă în mine noi forțe, care potențează toate posibilitățile rămase încă latente. Ea e o forță creatoare deci și mai mare forță.

Unitatea pe plan uman pretinde în consecință Disciplina. Disciplina este acea virtute și forță care prin exercițiul liberului meu arbitru mă face puternic permițându-mi să-mi depășesc, prin improprierea acțiunilor ideale, corsetul îngust al egoismului propriu și să contribui prin împletirea acțiunilor mele în acțiunea comună, la realizarea unității și ca atare a forței maxime. Deaceea spunea Căpitanul: "Disciplina este cheazășia biruinței".

Tocmai prin această calitate de ieșire din sine, de depășire a eului egoist, de lărgire a personalității proprii, prin improprierea idealurilor comune, Disciplina este o condiție indispensabilă a Omului Nou preconizat de Căpitan. Deaceea Prof. Ion Protopopescu consideră, în "Catehismul Legionar", Disciplina ca un "criteriu de de viață legionară" (pg. 39). Considerațiile sale cu privire la Disciplină ating acest fenomen în esența lui și scot în evidență calitățile sale superioare, creatoare a tipului superior de om, dorit de Căpitan. "Disciplina, spune Prof. Ion Protopopescu, departe de a inferioriza pe om, îl înalță. Căci disciplina i n t e r i o a r ă este acea admirabilă calitate de a ordona gândurile, preocupările, acțiunile. Disciplina este prin aceasta izvorul puterii de muncă, al forței de organizare, al forței creatoare. Un om cu disciplină interioară este întotdeauna un om creator și, invers, un om fără disciplină interioară este un "zmeu fără coadă", un sbuciumat. Orice calități ar avea rămân neroditoare.

Ca un reflex al disciplinei interioare este disciplina e x t e r i o a r ă. Toți oamenii cu disciplină interioară au și disciplină exterioară" (pg. 39).

Disciplina reprezintă ca atare unul din caracterele specifice ale legionarului, iar Disciplina și Unitatea sunt inseparabil legate de conceptul despre Mișcare. Mișcarea Legionară fără Unitate și Disciplină nu se poate concepe. Atunci când acestea pălesc Mișcarea însăși intră în criză. Datoria majoră a fiecărui legionar este deci, să le restabilească și să le întărească. Numai astfel ne putem prevala de calitatea de legionari!

Dr. A. Al. Bidian

Starea de asediu din Polonia ..

Cum era de așteptat, "doctrina lui Breșnev" a funcționat și în cazul Poloniei însă, altfel ca până aci. Dorința de libertate, de de reforme politice a muncitorimii poloneze, a fost înăbușită (deocamdată) de armata și organele polițienești poloneze cu prețul a mai multor morți și răniți, cât și a mii și mii de arestați, vârați în închisori și în lagăre de concentrare. Si ca de obicei, și în acest caz se scornesc și răspândesc fel de fel de neadevăruri despre fruntașii și unii membri ai Sindicatului liber "Solidarnosc", pentru a-i discredita în fața poporului polonez și a opiniei publice internaționale. Muncitorimea poloneză are însă marele noroc că Biserica Catolică îi stă în ajutor în aceste vremuri de restriște ale ei.

Teama că flacăra libertății s'ar putea întinde și în celelalte

te țări cu regim comunist, din spatele " cortinei de fier ", n'a dat pace luni dearândul Mai Marilor din Kremlin și și tovarășilor lor ajunși la cârma țărilor " eliberate " de armata sovietică .

Pentru a scăpa de acest neplăcut coșmar, n'a mai fost necesar, de data aceasta, ca Rusia Sovietică să intervină direct, cu armata sa, ca să-i " elibereze " pe polonezi de muncitorimea dornică de libertate, - cum a fost cazul , mai întâi - în Germania Orientală și după aceea în Ungaria și Cehoslovacia .

A fost deajuns numai să-și arate colții în manevra militară desfășurată în apropierea graniței sale cu Polonia, din toamna trecută, cât și în deseale întâlniri avute în ultimul timp cu reprezentanții guvernului, partidului și armatei poloneze, dându-le astfel să înțeleagă cam ce ar putea urma de nu vor " restabili ordinea " în țara lor . Rusia Sovietică, fiind angajată în Afganistan cu " fericirea " și " apărarea " acestei țări de " colonialiștii " americani, nu-i cădea deloc bine să intervină cu trupele sale și în Polonia . Generalul Jaruselski și-a luat asupra lui această ingrătă misiune . Bine cunoscut este că atât el cât și majoritatea gradelor superioare ale armatei poloneze și-au făcut școala militară și politică în Uniunea Sovietică .

Cum nimic nu se aranjează mai înseamnat în zona de influență a Rusiei Sovietice fără știrea și aprobarea ei - așa se explică și în acest caz rostul vizitei făcute de Antropov și Mareșalul Kulicov în Polonia, cu puțin timp înaintea declarării Stării de Asediu, din 13 Decembrie 1981, de către Generalul Jaruselski . Ce urmat-a-poi se știe .

La Jalta, atât Roosevelt cât și Churchill și Stalin au căzut de acord ca popoarele eliberate de ei să aibă dreptul să-și aleagă în mod liber, prin vot, Conducerea și forma de guvernământ pe care o vor . Au semnat chiar un comunicat în acest sens . Puterile vestice, dornice de pace, au închis ochii după aceea la nedreptățile săvârșite de Rusia Sovietică și imputerniciții ei în țările " eliberate " de ea . Așa s'a ajuns ca Rusia Sovietică să impună cu forța sistemul său politic de guvernare țărilor de sub " oblađuirea " ei și să-și aroge dreptul de a-l apăra cu armele, la nevoie, fără să țină seama de voința popoarelor lor .

Destul de trist este însă - faptul, că unii dintre cei ce se bucură azi de libertate, de aci din vest, de teamă că li s'ar putea tulbura cumva pacea și strica afacerile cu cei din est, nu văd cu ochi buni pe cei ce luptă să-și recâștige acest mare bun - Libertatea . Vin cu sfaturi de domolire - prin presă și radio, că truda acestora pentru libertate ar putea aduce războiul . De bună seamă, un război mondial nu poate fi dorit de nici un om întreg la minte... Pentru evitarea lui se cere însă respectarea întocmai a obligațiilor pe care și le-au luat țările semnatare la Jalta, San-Francisco și Helsinki în privința acestui de neprețuit bun omenesc - libertatea - plătit de omenire cu râuri de lacrimi și mări de sânge

Criza din Polonia se datorește regimului său comunist, inuman, corupt și rigid, neînstare de reforme, de înoiri. Rigiditatea lui este dictată mai ales și de interesele imperialismului Uniunii Sovietice . Aceste reforme ar duce la liberalizare în zona ei de influență . Iar liberalizarea ar face să scadă controlul și tutela ei în această zonă .

Fără reforme politice nu se va putea pune însă, capăt nemulțumirii și situației economice catastrofale din Polonia și din cele-

lalte țări cu regimuri comuniste . Aceasta cere " schimbarea la față " a lor, umanizarea acestor regimuri . Timpul ne-a dovedit că ea nu este însă, posibilă de bună voie...

Desigur unele reforme, reforme sociale sunt de asemenea necesare și în destule State din lumea liberă . Cam multă mizerie și nedreptate socială domnește în unele din aceste țări .

Fără libertate și dreptate socială nu este posibilă pacea în lume . Cu stare de asediu și măsuri represive poți doar s'o tulburi și să provoci războiul cu prăpădul lui....

Victor Apostolescu

Cum se execută ordinele într'o rânduiială socialistă...

Pela sfârșitul lunii Iulie 1960 eram în ultima zi de recoltă a grâului . După masă , când soarele era fierbinte, urma să plece la Silozul Căzănești ultimul camion cu grâu. Am plecat și eu cu acest camion... Am preferat să merg sus pe saci, în loc să ocup locul în cabină, de lângă șofer. Am luat cu mine pe V.Dumitru, merceologul Gospodăriei, ca să semneze la Siloz actele de predare a grâului . Eram amândoi sus pe saci în camionul descoperit, iar eu îmi desfăcusem cămașa ca să fac o baie de soare. Plecarea întârzi-a pentru că Nenea Dobre, care fusese delegatul Gospodăriei la Siloz pentru predarea grâului și avea toate actele la el, întârzia să vină, el urmând să meargă cu noi, cu aceeași mașină .

La un moment dat îi spun lui V.Dumitru, merceologul, de lângă mine să se ducă până la Dobre, care se găsea în biroul Sefului de Fermă - și să-i spună să vină mai repede că ne apucă noaptea .

V.Dumitru reacționează prompt, dar în loc să coboare din camion, strigă la Nenea Costache, achizitor, care era subalternul său și se găsea pe marginea șanțului așteptând să meargă și el cu noi la Siloz, spunându-i :

" Nene Costache, i-auzi ce spune tovarășul Inginer, du-te repede la Nenea Dobre și spune-i să vină imediat la mașină, să plecăm că ne apucă noaptea " ..

Nenea Costache, om disciplinat, ca și V.Dumitru, reacționează și el prompt, face câteva piruiete în jurul lui, par'că se uita după cineva, vede pe Stan, șoferul, care sta lângă mașină și cum Stan era subalternul lui Nenea Costache, acesta îi spune cu glas tare :

" Stane, i-auzi ce spune tovarășul Inginer, du-te la Nenea Dobre și spune-i să vină imediat, să plecăm că ne-apucă noaptea " ..

Stan a ascultat porunca și cum era rănit la un picior și nu mergea bine, îl vede în partea cealaltă a mașinei pe Niculiță, un băiat tânăr, care făcea pe ajutorul de șofer și se ocupa și cu întreținerea mașinii, deci subalternul șoferului Stan și-i spune, ca stăpânul lui direct :

" Băi, Niculiță, du-te repede la Nenea Dobre și spune-i să vină imediat imediat afară că-l așteaptă tovarășul Inginer " ..

Niculiță, care avusese în ziua aceea un conflict cu șoferul Stan, pentru că acesta îi tăiase câteva ore de pontaj, pe care de fapt nu le lucrase și urma să încaseze un salariu mai mic, îi răspunde lui Stan :

- "Hei, ia lasă-mă în pace, mai du-te și D-ta că ești bun numai de dat ordine și să-mi tai mie ore de pontaj" ..

Si Niculiță nu a executat porunca stăpânului său direct, dar nu trebuie uitat că Niculiță era recomandat de Secretarul Organizației de bază PCR pentru această muncă și se simțea cu spatele asigurat .

Eu priviam de sus din mașină cum se transmiteau ordinele și cum se executau . Bunăvoință era la toți, dar numai pentru a da dispoziții, nu și pentru a le executa .

M'am uitat, zâmbind, la ei toți, nu le-am spus nimic, am sărit de sus din mașină și m'am îndreptat spre biroul unde se găsea Nenea Dobre, ca să-i transmit eu personal ceea ce nu reușisem prin mijlocitorii mei . După mine a sărit din mașină și merciologul V. Dumitru și m'a urmat spre biroul lui Nenea Dobre . În urma lui V. Dumitru, venea subalternul său, achizitorul, Nenea Costache, iar după acesta, schiopătând, șoferul Stan, par'că toți ar fi vrut acum să-i comunice lui Nenea Dobre porunca mea . Iși făceau reproșuri unul altuia, că n'au executat dispozițiile primite, numai Niculiță, ajutorul de șofer, sta nemișcat lângă mașină, respectându-și decizia de a nu da urmare ordinului șefului său, șoferul Stan .

Când am intrat cu toții în biroul unde se afla Nenea Dobre, m'am adresat acestuia : - " Nene Dobre, în numele Colectivului meu de muncă - și am arătat spre cei trei tovarăși de lucru din spatele meu - te rog să grăbești plecarea că ne apucă noaptea aici și este înseamnă că nu terminăm astăzi socotelile cu Silozul" .

Nenea Dobre , care nu știa de frământările noastre de afară, se scoală repede depe scaun, își ia servieta și spune :

" Așteptam ordinul Dvs. ca să plecăm ! " ..

Așa se execută ordinele într'o rânduială socialistă . Dacă nu-ți faci singur treaba, nu ți-o face nimeni.

N.Tăranu

" Plânge printre ramuri luna " ...

Vasile Olteanu +

Cu mare întârziere am primit trista veste a morții camaradului nostru Vasile Olteanu . Era din județul Someș, născut în anul 1913 .

În Tară a lucrat ca tehnician la căile ferate din Cluj și a făcut parte din grupul legionar dela CFR din acest oraș .

A fost închis pentru activitate legionară în toamna anului 1938 . Eliberat în primăvara lui 1940, ia parte la Brașov, la acțiunea de înlăturare a regelui călău, Carol al II-lea, din Septembrie 1940 .

În vara anului 1941, în urma prigoanei deslănțuite de Generalul Antonescu împotriva legionarilor, părăsește Tara și ajunge în Germania, unde lucrează ca muncitor în fabrica de avioane Heinkel, din Marien-Ehe, Rostock . Este arestat apoi (cu un grup de camarazi) și închis - ca deținut politic - în lagărul de concentrare Buchenwald, de unde a fost eliberat la sfârșitul lunii August 1944 .

După cel de al II-lea război mondial, emigrează în Argentina, unde si-a petrecut - departe de Tară - restul vieții .

A fost un soldat credincios al Mișcării, iubit de camarazi

și de străinii care l-au cunoscut .

O boală nemiloasă a pus sfârșit vieții lui în ziua de 27 Mai 1981, în orașul Coriente din Argentina .

Dumnezeu să dea liniștea de veci sufletului bun și să-i fie țărâna ușoară !

Spiridon Neață +

După o lungă și grea suferință a încetat din viață, în ziua de 23 Februarie 1982, camaradul nostru, Spiridon Neață . De loc, era din Schitu Golești, județul Muscel, născut în anul 1912 .

A fost absolvent al Academiei Comerciale din Cluj și ca student a făcut parte din grupul legionar al acestei Academii .

În timpul dictaturii lui Carol al II-lea este arestat pentru activitate legionară - în Noembrie 1938 - și eliberat în primăvara anului 1940 .

Din cauza prigoanei Generalului Antonescu contra legionarilor își ia drumul pribegiei în vara anului 1940 și ajungând în Germania, este dus de autoritățile germane în lagărul de muncitori străini dela Marien-Ehe, Rostock . Aci lucrează ca muncitor la firma de avioane Heinkel .

În toamna anului 1943 a fost arestat și închis - ca deținut politic - în lagărul de concentrare Buchenwald, de unde a fost eliberat în August 1944 .

La finele celui de al II-lea război mondial se stabilește în Salzburg și a făcut parte atunci din echipa de camarazi care a reeditat o bună parte a cărților și broșurilor noastre legionare .

Se căsătorește apoi și are trei copii . Pâinea și-a câștigat-o lucrând ca contabil într-o întreprindere din acest oraș .

O bronșită veche, netratată suficient la timpul ei, i-a adus sfârșitul . A fost înmormântat în ziua de 29 Ianuarie a.cr., în cimitirul din Salzburg .

Dumnezeu să-l odihnească în pace !

Președintele Reagan.. despre țările cu regim comunist :

..." 65 de ani după revoluția comunistă, țările cu regimuri comuniste au încă nevoie de ajutorul vestic, ca să-și hrănească populația ; au nevoie de creditele noastre și de tehnologia noastră, ca să poată funcționa industria lor.. și ele au încă așa de mare teamă de libertate, că le trebuie zid de beton, câmpuri minate și sârmă ghimpată , ca să-și închidă oamenii lor "...

x

Alex.Haig, Ministrul afacerilor externe U.S.A. despre situația din Polonia -

În cuvântarea sa dela Madrid - între altele - a spus :
..." Noi nu vom sprijini tirania prin acceptarea ei tacită - dar, dacă tirania încetează suntem gata să ajutăm .

Este treaba regimului militar polonez și a Rusiei Sovietice să creeze condiții care să permită poporului polonez să-și refacă economia sa cu ajutorul nostru "....

Episcopatul catolic polonez -
despre pace și libertate :

- " Pacea adevărată trebuie să se bazeze pe respectul față de libertate ; aceasta înseamnă dreptul fiecăruia la libertate " ..

x

Presa sovietică, controlată de guvernul sovietic, a cerut și cere darea în judecată a reprezentanților Sindicatului liber polonez - " Solidarnosc ", interzicerea acestei organizații și măsuri aspre contra celor care opun rezistență regimului militar polonez..(Mü.Merkur) -

x

x

Cu ocazia vizitei făcute de Președintele Pachistanului - Zia ul' Haq, în Resere, în Ianuarie a.cr. - Nicolae Ceaușescu împreună cu oaspetele său au cerut Rusiei Sovietice să-și retragă trupele din Afganistan . Cereri în această privință a mai adresat Ceaușescu Moscovei... Breșnev nu vrea însă, să-l audă și nici pe alții, mai cu greutate decât el .

Rusul nu va pleca de acolo decât de nevoie, ori - în situația aceasta n'a ajuns încă. Până atunci ține morțiș să fie cât mai aproape, cu trupele - de izvoarele de petrol din Orientul Mijlociu....

N.Frunză

!

La încheierea acestui Buletin ne-a sosit trista veste a morții
Părintelui Anhidim Ușeriu . A trecut pragul acestei lumi în noaptea zilei de 24 Februarie 1982, după o grea suferință .

În numărul viitor vom scrie mai mult despre Cucernicia Sa, de truda Sa ca om al Bisericii, ca Român și legionar .

Adânc îndurerăți de această grea pierdere ne înclinăm în gând, cu smerenie, în fața proaspătului Său mormânt .

Doamnei Preotese Eugenia, îi suntem alături în această grea încercare .

Rugăm pe Bunul Dumnezeu să-l odihnească pe Părintele Anhidim cu cei dreapți ai Săi !

x

Alex. Hala, Ministrul Afacerilor externe U.S.A.
despre situația din Polonia -

În cuvântarea sa de la Madrid - între altele - a spus :

.. " Noi nu vom sprijini tirania prin acceptarea ei tactică -

dar, dacă tirania înseamnă suferință, atunci trebuie să ajutăm .

Este vorba de regimul militar polonez și a Rusiei Sovietice

să crească condițiile care să permită poporului polonez să-și revină